

Beroepscode Huidtherapeuten

Voorwoord

De Algemene Ledenvergadering heeft in haar vergadering van 6 mei 1992 de Gedragscode ("Gedragsregels Huidtherapeuten") vastgesteld.

Sinds die tijd is er veel veranderd binnen de gezondheidszorg in het algemeen en binnen en rondom de huidtherapie in het bijzonder. Te wijzen is op onder meer het volgende:

- Het zorgverzekeringsstelsel heeft een omwenteling meegemaakt, wat herkenbaar van invloed is op de gezondheidszorg, de (para)medische beroepsgroepen en de patiënten;
- De nu als "Bachelor of Health" afgestudeerde huidtherapeut is een HBO-opgeleide paramedicus met andere competenties dan in 1992.
- Het beroep van huidtherapeut valt onder de wet BIG artikel 34 Algemene Maatregel van bestuur, welke kwaliteitseisen stelt aan de zorgverlening door onder meer huidtherapeuten. Dit dwingt tot verdere professionalisering van de beroepsgroep en van de beroepsvereniging;
- Met de verandering in het zorgstelsel heeft ook marktwerking haar entree in de zorg gedaan. Het verbod op het maken van reclame is sinds de opkomst van internet niet meer van toepassing. Positionering en profilering van het beroep van huidtherapeut is zelfs één van de speerpunten in het beleidsplan van de NVH.
- Mede als gevolg van bovenstaande ontwikkelingen is de NVH is niet meer dezelfde vereniging als 16 jaar geleden; de organisatie heeft een metamorfose ondergaan en blijft zich ontwikkelen, zowel vakinhoudelijk als beleidsmatig.

Deze en andere relevante ontwikkelingen maakten een herziening van de Gedragscode noodzakelijk.

Deze herziening heeft geresulteerd in een nieuwe code, te weten een Beroepscode Huidtherapeuten. De naamswijziging (Beroepscode in plaats van Gedragscode) maakt duidelijk dat het in deze nieuwe code om meer dan "gedrag" alleen gaat. De Beroepscode is een leidraad voor het adequaat beroepsmatig handelen en kent regels die gebaseerd zijn op elementaire normen welke diep geworteld zijn in de beroepsethiek.

De Beroepscode dient ter ondersteuning, omkadering en evaluatie van het handelen van de beroepsbeoefenaar en is een aanvulling op de van toepassing zijnde wetgeving.

Dit betekent tevens, dat iedere beroepsbeoefenaar zelfstandig gevestigd of in loondienst, zich dient te conformeren aan de Beroepscode. Stagiaires vormen hierop geen uitzondering.

De Beroepscode is geen statisch document. Voorzienbaar is, dat zij onder invloed van voortschrijdende maatschappelijke ontwikkelingen en dan voortschrijdend inzicht voortdurend en adequaat aangepast zal dienen te worden. De Beleidscommissie zal hiertoe het initiatief nemen en, via het Bestuur, zorg dragen voor aanpassingsvoorstellen ter inbreng in de Algemene Ledenvergadering .

Januari 2009 Beleidscommissie NVH

Inleiding

Deze Beroepscode vervangt de Gedragscode (“Gedragsregels Huidtherapeuten”) uit 1992 en Beroepsethiek Nederlandse Vereniging van Huidtherapeuten uit 1993.

De Beroepscode Huidtherapeuten zal aan de Algemene Ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging van Huidtherapeuten (NVH) in haar vergadering op 7 maart 2009 ter beraadslaging en goedkeuring worden voorgelegd.

De Beroepscode is een leidraad voor het adequaat beroepsmatig handelen en kent regels die gebaseerd zijn op elementaire normen welke diep geworteld zijn in de beroepsethiek.

De Beroepscode dient ter ondersteuning, omkadering en evaluatie van het handelen van de beroepsbeoefenaar en is een aanvulling op de van toepassing zijnde wetgeving.

Bij het opstellen van deze code is, daar waar aan de orde, rekening gehouden met recente wetgeving, waaronder die ter zake van de rechten van de patiënt.

Met de nieuwe code wordt tevens invulling gegeven aan de WGBO-norm “zorg van een goede hulpverlener”.

De gedragsregels hebben betekenis voor de professionele standaard van de huidtherapeut, naast de richtlijnen van de vereniging.

Bij een geschil tussen huidtherapeuten onderling, waarbij een gedragsregel in het geding is, kan, indien beiden lid van de NVH zijn, van de interne tuchtrechtspraak gebruik worden gemaakt.

Ook voor niet-leden zijn de gedragsregels van belang, aangezien de civiele rechter deze kan gebruiken bij het toetsen van het handelen en nalaten van de huidtherapeut aan rechtsnormen. De gedragsregels kunnen de rechter voorts ten dienste staan bij de interpretatie van wettelijke begrippen zoals “verantwoorde zorg” en “zorg van een goede hulpverlener”.

Wanneer een bepaalde aangelegenheid zowel door de Beroepscode als door een wettelijke regeling wordt bestreken, en er in een dergelijk geval sprake is van conflicterende bepalingen, dan prevaleert de wettelijke regeling, indien en voor zover zij van dwingendrechtelijke aard is

Tenslotte en wellicht ten overvloede wordt nog opgemerkt, dat, omdat er veel aangelegenheden zijn die niet door de gedragsregels maar wel door de wet worden bestreken, de huidtherapeut geacht wordt zich te allen tijde van wettelijke regelgeving (en wijzigingen hiervan) te vergewissen en dienovereenkomstig te handelen.

Algemene gedragsregels

Artikel I

1. De huidtherapeut zal, voor zover zijn beroepsbevoegdheden reiken, er naar streven elke patiënt de meest geschikte behandeling te geven, uitgevoerd volgens de in de kring van beroepsgenoten gebruikelijke standaard. De huidtherapeut behandelt doorgaans op verwijzing van een arts.
2. De huidtherapeut zal de grenzen van het eigen beroep, ten opzichte van andere deskundigen werkzaam op het gebied van de gezondheidszorg, bewaken en zich onthouden van handelingen en uitspraken die gelegen zijn buiten zijn eigen deskundigheid en/of bekwaamheid.
3. De huidtherapeut moet er voor zorgdragen dat, in het kader van zijn professioneel handelen, personen in gelijke gevallen gelijke kansen krijgen. Discriminatie op welke grond dan ook is niet toegestaan.
4. Gegevens die vertrouwelijk zijn en die aan de huidtherapeut worden toevertrouwd moeten altijd gerespecteerd worden.
5. De huidtherapeut behoort zijn kennis en vaardigheden op peil te houden.
6. De huidtherapeut moet van zijn professionele activiteiten op zodanige wijze aantekening houden, dat hij te allen tijde in staat is van zijn professionele handelwijze rekenschap af te leggen. Hierbij maakt hij gebruik van de Richtlijn Verslaglegging van de beroepsvereniging. Na de beëindiging van de professionele relatie, dienen de vastgelegde gegevens bewaard te worden, met inachtneming van hetgeen hierover in de Wet op de Geneeskundige Behandelingsovereenkomst (WGBO) is bepaald.
7. De huidtherapeut zal trachten een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van de wetenschap voor zover dit binnen zijn vermogen ligt.
8. Nieuwe kennis en/of behandelingsmethoden zal de huidtherapeut delen met collega's zodat zoveel mogelijk patiënten ervan kunnen profiteren.
9. Verdieping in een bepaald deelgebied van de huidtherapie zal de brede kijk op het totale vakgebied niet mogen beperken. De huidtherapeut zal, indien nodig, ook van andere huidtherapeutische mogelijkheden gebruik moeten kunnen maken, of verwijzen naar een collega met de betreffende bekwaamheden.
10. Publicaties in publiciteitsmedia over of van individuele huidtherapeuten zullen ter kennisgeving aan de beroepsvereniging worden aangeboden. Onder alle omstandigheden dient de huidtherapeut bij bedoelde publiciteit zorgvuldigheid in acht te nemen, met name jegens de patiënt, de gewezen patiënt, de verwijzer en in het algemeen jegens derden, die bij de behandeling van een patiënt betrokken zijn geweest.
11. De huidtherapeut zal geen handelingen verrichten welke in strijd zijn met de beroepsethische opvattingen of met de beroepsnormen welke voor huidtherapeuten gelden, zoals, doch niet uitsluitende, dewelke zijn vastgelegd in de Beroepscode Huidtherapeuten.
12. De huidtherapeut dient te beschikken over een professioneel ingerichte praktijkruimte, die voldoet aan de binnen de vereniging geldende Richtlijn inrichtingseisen en aan het Hygiëneprotocol.

13. Het logo van de NVH is beschermd en mag alleen door leden in ongewijzigde vorm en uitsluitend voor eigen gebruik worden toegepast en op voorwaarde dat het afgedrukte logo vergezeld gaat van de naam van het betreffende lid en de tekst: "Lid van de NVH"

14. De huidtherapeut dient er te allen tijde voor zorg te dragen, dat zijn naam is vermeld op de declaraties (o.a. naar zorgverzekeraars) inzake de door hem behandelde cliënten.

NB. Overal waar in de tekst de mannelijke vorm is gebruikt, wordt ook de vrouwelijke vorm bedoeld

Gedragregels in relatie tot patiënten

Artikel II

1. De relatie tussen de huidtherapeut en de patiënt wordt in belangrijke mate bepaald door de rechten die de patiënt heeft. Dit zijn o.a., doch niet uitsluitend: het recht op informatie, de toestemmingsvereiste, het recht op inzage en afschrift van gegevens, het recht op privacy en bescherming van de privacy, het recht op een behandeling volgens de professionele standaard, het recht om een behandeling te weigeren, het recht op vrije keuze van behandelaar, het recht om te klagen, het recht op schadevergoeding en het recht om eenzijdig de behandeling te beëindigen. De meeste van deze rechten vinden hun oorsprong in het Burgerlijk Wetboek.
2. De huidtherapeut zal in zijn behandeling en advisering rekening houden met de levensbeschouwing en het cultuurpatroon van de patiënt.
3. De huidtherapeut stimuleert de eigen verantwoordelijkheid van de patiënt en zal in samenwerking met de patiënt, de gezondheid of het herstel van de gezondheid bevorderen. Hieronder vallen ondermeer het geven van instructie, informatie en voorlichting over zelfzorg, om zodoende de stoornis, beperking en/of handicap, op te heffen, te verminderen of te voorkomen.
4. De huidtherapeut houdt van iedere patiënt een dossier bij volgens de Richtlijn Verslaglegging van de beroepsvereniging. Dit is een verzameling van gegevens, verkregen door de huidtherapeut, die bewaard dient te worden in het belang van de kwaliteit en de continuïteit van de behandeling. Persoonlijke werkaantekeningen horen niet in het dossier. Registratie van patiëntgegevens, het opslaan en beheer daarvan vallen onder de Wet Bescherming Persoonsgegevens.
5. De huidtherapeut zal de patiënt of zijn wettelijke vertegenwoordiger op begrijpelijke wijze informeren over het behandelplan en de uitvoering daarvan, ook indien er wijzigingen in de behandeling plaatsvinden. Dit dient ook schriftelijk te worden vastgelegd in het dossier van de patiënt.
6. Het is een huidtherapeut te allen tijde, mits op redelijke gronden, toegestaan een patiënt te weigeren. Bijvoorbeeld wanneer een patiënt weigert mee te werken aan een door de huidtherapeut opgesteld behandelplan.
7. De huidtherapeut neemt tijdens zijn werk kennis van feiten en omstandigheden van vertrouwelijke aard. Het is de huidtherapeut door de afgelegde geheimhoudingsbelofte niet toegestaan om gegevens te verstrekken aan derden over zijn patiënten, tenzij met toestemming van de patiënt (WGBO).
8. Wanneer de huidtherapeut twijfelt aan de juistheid of volledigheid van de verwijzing, neemt deze contact op met de verwijzer voor (nader) overleg.
9. De huidtherapeut zal de patiënt, indien deze geen spoedeisende behandeling nodig heeft, wijzen op de vermoedelijke wachttijd. Indien de patiënt niet binnen redelijke termijn in behandeling kan worden genomen, zal de patiënt geadviseerd worden naar een collega-huidtherapeut te gaan.
10. De huidtherapeut is verplicht, indien de patiënt een spoedeisende behandeling nodig heeft, deze in behandeling te nemen. Is dit niet mogelijk, dan zal hij zich inspannen om de patiënt door een collega te doen behandelen.
11. De huidtherapeut is verplicht om zorg te dragen voor zijn waarneming gedurende ziekte of vakantie betreffende behandelingen van patiënten die

hiervoor naar vigerende beroepsmaatstaven in aanmerking komen, zodat de continuïteit van de behandeling is gewaarborgd. Voorts is de huidtherapeut, binnen redelijke grenzen, verplicht om tijdens vakantie of bij ziekte van een collega, patiënten van hem te behandelen.

12. Het laten uitvoeren van behandelingen door een stagiaire, kan alleen met voorafgaande toestemming van de patiënt en onder verantwoordelijkheid en continue aanwezigheid van de stagebegeleidende huidtherapeut.
13. Registratie van patiëntgegevens, het opslaan en beheer daarvan vallen onder de Wet Bescherming Persoonsgegevens.
14. De huidtherapeut dient zich doorlopend te vergewissen van zijn beroepsrisico's en maatregelen te nemen teneinde deze, evenals de gevolgen ervan, zo goed als mogelijk te voorkomen en te beheersen. Het in dat verband sluiten van verzekeringsovereenkomsten, waaronder doch niet uitsluitend een beroepsaansprakelijkheidsverzekering, behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de huidtherapeut.
15. De huidtherapeut zorgt ervoor dat de patiënt of zijn wettelijke vertegenwoordiger, de financiële consequenties van de behandeling kan overzien en geïnformeerd is over het tarief, de manier van declareren en een schatting van de totale kosten.
16. Iedere huidtherapeut is verplicht om in het geval van een klacht van een patiënt, deze door te verwijzen naar de interne klachtencommissie van de NVH: de Patiënten Advies Commissie (PAC). Deze commissie zal eerst trachten te bemiddelen tussen huidtherapeut en patiënt. Informatiemateriaal over de klachtenbehandeling dient aanwezig te zijn in iedere praktijk. Als de bemiddeling zonder resultaat is gebleven, dient de klacht doorverwezen te worden naar de Klachten Commissie Paramedici (KCP), onder toezicht van het Nederlands Paramedisch Instituut (NPI).

Gedragsregels in relatie tot verwijzers

Artikel III

1. Het beroepsmatig handelen ten opzichte van de patiënt is altijd in relatie tot de totale hulpverlening aan de patiënt.
2. Het is in het belang van de patiënt steeds aldus te handelen dat bij patiënten geen twijfel kan ontstaan betreffende de deskundigheid van de verwijzer, of betreffende de noodzakelijkheid van de verwijzing.
3. In het belang van de patiënt zal de huidtherapeut met de verwijzer, of andere hulpverleners, overleggen indien, voor zover en zodra hij meent dat zijn of hun handelingen, of het nalaten daarvan, de belangen van de patiënt schaden.
4. Indien een verzoek tot behandeling een aanwijzing inhoudt die volgens de huidtherapeut niet verantwoord of van toepassing is, dan zal hij in overleg treden met de verwijzer.
5. Indien dit niet tot resultaat leidt en het onmogelijk is de behandeling uit te voeren, is de huidtherapeut verplicht de verwijzer hiervan schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte te stellen.
6. Verschil in opvatting tussen medici onderling of tussen medicus en paramedicus over de behandeling van de patiënt, mag niet leiden tot wijziging van de behandeling zonder voorafgaand overleg met de verwijzer en met de patiënt.
7. Het verdient aanbeveling om na afloop van de behandeling de verwijzer in het bezit te stellen van een schriftelijk verslag van de behandeling.

Gedragsregels in relatie tot collega's en andere zorgverleners

Artikel IV

1. De huidtherapeut zal in het openbaar en/of in het bijzijn van patiënten, geen kritiek leveren op collega's.
2. Het schaden van de beroepsgroep en/of het benadelen van de goede naam van de beroepsgroep huidtherapeuten wordt nagelaten. Een kritische houding in kringen van deskundigen en beroepsgenoten is wenselijk. Samenwerking, uitwisseling van kennis en vakinhoudelijke discussie onderling wordt bevorderd door het deelnemen aan Vakgroepen en Kwaliteitskringen.
3. De huidtherapeut draagt zorg voor de continuïteit van de huidtherapeutische zorgverlening. Hiervoor kan hij een beroep doen op een collega.
4. De huidtherapeut behoort, voor zover mogelijk, bereid te zijn gedurende een bepaalde tijd voor een zieke collega waar te nemen.
5. Een onder behandeling zijnde patiënt kan worden overgedragen aan een collega, na instemming van de betreffende patiënt en collega. De betrokken collega ontvangt tijdig alle, voor de behandeling noodzakelijke, gegevens.
6. Bij waarneming zal de huidtherapeut zoveel mogelijk de aanwijzingen van zijn collega volgen en de behandeling uitsluitend wijzigen, indien dit in het belang is van de patiënt. Deze wijziging wordt zo snel mogelijk gemeld aan de betrokken collega, onder vermelding van de reden tot wijziging.
7. De waarnemer is verantwoordelijk voor de door hem aan de patiënt verleende hulp en adviezen.
8. Het is niet toegestaan na waarneming voor een collega, een patiënt over te nemen nadat de waarneming is beëindigd, tenzij dit de uitdrukkelijke toestemming heeft van de collega alsmede van de betrokken patiënt.
9. In het belang van de patiënt zal de huidtherapeut met teamgenoten, verwijzer of andere medici c.q. paramedici overleg plegen, voor een optimaal behandelingsresultaat.
10. Iedere huidtherapeut heeft het recht op vestiging op eigen locatie.
11. Wanneer een huidtherapeut ervan overtuigd is dat een collega handelt in strijd met de gedragsregels, dan zal hij dit bij de betrokkene bespreekbaar maken.
12. In geval van een geschil tussen huidtherapeuten onderling, zal dit ter beoordeling worden aangeboden bij de Commissie van Toezicht, met de Commissie van Beroep als hoogste orgaan.

Gedragsregels in relatie tot stagiaires

Artikel V

1. De huidtherapeut heeft een positieve attitude ten aanzien van het verlenen van stage en zal zo mogelijk meewerken aan het verlenen van stage.
2. De gedragsregels voor huidtherapeuten zijn ook van toepassing op stagiaires. De stageverlener moet de stagiaire hiervan op de hoogte stellen
3. De begeleidend huidtherapeut heeft en behoudt de eindverantwoordelijkheid voor de behandeling van een patiënt, welke door de stagiair wordt verricht. De stagiair heeft wel eigen verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid ten aanzien van de patiënt
4. De begeleiding moet dusdanig zijn, dat de stagiair doeltreffend en zeker te werk kan gaan
5. Indien er geen begeleidend huidtherapeut aanwezig is, mag de stagiair niet de plaats van de huidtherapeut innemen.
6. Een student huidtherapie dient naar gangbare beroepsmaatstaven voldoende kennis, kunde en attitude beschikken, om als stagiair te kunnen werken.